



รายงานประจำปี พ.ศ. 2561

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน



โลกยุคดิจิทัลกับคุณภาพชีวิตของเด็กไทย

แม้จะมีข่าวเตือนอันตรายจากการใช้และเล่นโทรศัพท์มือถือของเด็กอยู่เป็นระยะๆ แต่ทว่า ก็ยังมีพ่อแม่และผู้ปกครองอีกจำนวนมากที่เลือกโทรศัพท์มือถือเป็นเครื่องมือช่วยในการเลี้ยงดูบุตรหลาน ไม่ว่าจะเป็เด็กในเขตเมืองหรือชนบท เหตุผลส่วนใหญ่นั้นเพียงเพื่อให้เด็กเงียบสงบและไม่ดื้อไม่ซน จนเวลาผ่านไปรวดเร็วไปนานสักกระยะ กว่าผู้ปกครองจะรู้ตัวอีกทีก็สายเกินแก้ ผลกระทบจากการเจ็บป่วยทั้งร่างกายและจิตใจที่มีต่อเด็กนั้น นับว่าหนักหนาสาหัสเอาการ มูลเหตุและผลกระทบที่เกิดกับเด็กเหล่านี้ เกิดมาจากอะไร....



...เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ...





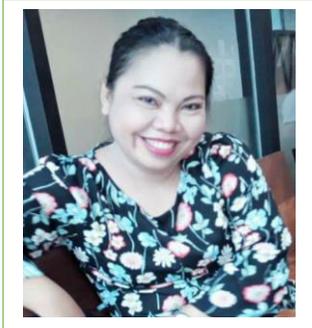
สารบัญ

	หน้า
จากใจคนทำงานเพื่อเด็ก ๆ	4
เล่าสู่กันฟัง	5
เด็กอีสานในวันนี้	6
พ่อแม่ไม่เลี้ยงลูกหรือเลี้ยงลูกไม่เป็น	7
วิธีการทำงานของมูลนิธิฯ	8
การกำหนดและเข้าถึงกลุ่มเด็กเป้าหมาย	9
โครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนประจำปี พ.ศ. 2561	10
โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก	11
โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย	14
โครงการส่งเสริมโภชนาการและอาหารเข้าสำหรับนักเรียน	18
โครงการฝึกอบรมพัฒนาทักษะชีวิต	19
โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย	20
โครงการปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม	22
โครงการมอบเสื้อผ้าให้กับครอบครัวที่ยากลำบาก	24
จำนวนผู้รับประโยชน์ของโครงการในปี พ.ศ. 2561	25
สรุปรายงานด้านการเงินปี พ.ศ. 2561	26
คณะกรรมการและที่ปรึกษาของมูลนิธิฯ	27
บทส่งท้าย: เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาด ชาติเจริญ	28
พ่อแม่รังแกฉัน: บทป 14 ประการของบิดามารดา โดยท่าน ว. วชิรเมธี	29
หลักธรรมคำสอนของท่านพุทธทาสภิกขุ	30
ร่วมบริจาค	31





จากใจคนทำงานเพื่อเด็กๆ



“บ้านเราได้รับโอกาสที่ดีจากทางมูลนิธิฯ มอบให้เราทำกิจกรรมหลายๆ อย่างให้กับเด็กๆ ทำให้เด็กรู้จักโลกกว้างและการใช้ชีวิตนอกบ้านซาร์นิลลีเฮาส์เป็นอย่างไร เด็กๆ ได้รับโอกาสซึ่งบางครั้งเราก็มองข้ามในความสามารถของเด็กๆ แต่ทางมูลนิธิฯก็มาจุดประกายฝันทำให้เด็กๆ ได้รู้ว่า ฝันของเค้ามันยังที่จะสามารถทำได้และทำให้เป็นตามความสามารถเค้า และทางบ้านซาร์นิลลีเฮาส์นั้นหวังว่าทางมูลนิธิฯ จะจัดกิจกรรมดีๆ เช่นนี้ให้กับเด็กๆ เราอีกครั้งนะคะ”... จากแม่น้อย มลิวัลลย์ วงศ์สถานสงเคราะห์เด็กบ้านซาลนิลลีเฮาส์ หนองคาย

ข้าพเจ้าได้เข้าร่วมโครงการอบรมครูปฐมวัยคือหัวใจของการพัฒนาทั้ง 3 รุ่นและโครงการศึกษาดูงานการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กดีเด่นและโรงเรียนอนุบาลเทศบาลตำบลนาโป่ง อำเภอเมืองจังหวัดเลย ทำให้ข้าพเจ้าได้มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางานและพัฒนาวิชาชีพครู ได้เรียนรู้ระบบการทำงานที่มุ่งหวังให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในทุกขั้นตอน ตลอดจนนำมาต่อยอดการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีคุณภาพ เปิดโลกทัศน์ใหม่ สร้างมุมมองที่ดีขึ้น สร้างพลังเชิงบวกเติมกำลังใจให้ข้าพเจ้ามีความมุ่งมั่น ตั้งมั่น มีแรงบันดาลใจในการพัฒนาเด็ก พัฒนาชาติต่อไป... จากคุณครูจิว จารุวรรณ ยุคะรัง หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแบง อ.เฝ้าไร่ จ.หนองคาย



ตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ได้รับความอนุเคราะห์จากมูลนิธิฯ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยบ่อซืน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในด้านต่างๆ รวมทั้งได้รับโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมโครงการคุณแม่วัยใส โครงการพัฒนาศักยภาพครูปฐมวัย การมอบงบประมาณก่อสร้างปรับปรุงซ่อมแซมอาคารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวังผา ซึ่งทางมูลนิธิฯยังให้การสงเคราะห์เด็กด้อยโอกาส ครอบครัวยากจน โดยการมอบอุปกรณ์ยังชีพ เงินทุนการศึกษาและเครื่องอุปโภคบริโภค ทางองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยบ่อซืนขอขอบพระคุณมูลนิธิฯ เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย... จากหัวหน้าอ้อม สิริณทร ชันชัยภูมิ ผอ.กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม อบต.ห้วยบ่อซืน อ.ปากชม จ.เลย



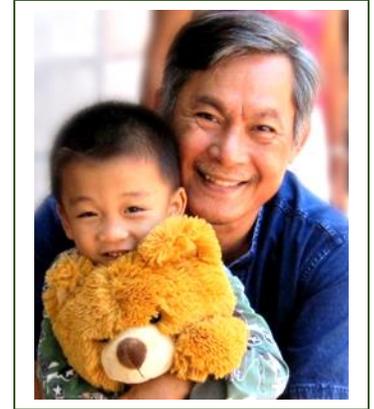
เมื่อพูดถึงการพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องยอมรับว่าผู้คนตระหนักและเห็นความสำคัญต่อการพัฒนาเด็กในช่วงวัยนี้ นับเป็นสิ่งที่ดีและมีคุณค่าที่ทางมูลนิธิฯ เห็นและให้ความสำคัญในการพัฒนาครูผู้ดูแลเด็กตลอดจนเอื้อเพื่อแบ่งปันสื่อ อุปกรณ์ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมสาขาวิชาการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีได้มีโอกาสร่วมโครงการกิจกรรมกับทางมูลนิธิฯตลอดระยะเวลาดังกล่าวมีความรู้สึกปลื้มปิติมีความสุขทุกครั้งที่ได้เข้าร่วมโครงการ จึงขอขอบคุณแทนเด็กปฐมวัย คุณครูปฐมวัยและหวังเป็นอย่างยิ่งว่าทางมูลนิธิฯ จะขยายผลการพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไปค่ะ... จากอาจารย์ธีรพร ภักดี สาขาวิชาการศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี





เล่าสู่กันฟัง...

การเลี้ยงดูลูกหลานในทุกวันนี้ให้มีร่างกายเติบโตแข็งแรงที่ดึ้นนั้น คงไม่เพียงพอ พ่อแม่ต้อง “รู้เท่าทัน” ในการเลี้ยงดูและอบรมบ่มนิสัยลูกๆ หลานๆ คำว่ารู้เท่าทันในที่นี้ หมายถึงรู้เท่าทันการเลี้ยงดูในยุคดิจิทัล ยุคที่มีความเสี่ยงและอันตรายจากสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบต่างๆ ผลกระทบเชิงลบที่เกิดกับเด็กสั่งสมแสดงออกมาในรูปแบบพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหลายอย่าง ดังที่เห็นและทราบกันได้จากข่าวสารต่างๆ ตั้งแต่เรื่องการใช้คำพูดคำจาหยาบคาย การแสดงท่าทางการเดินยั่วยวน การแสดงออกทางเพศที่เกินวัย มากมายหลายอย่างไล่เรื่อยจากเด็กเล็กไปจนถึงเด็กโต คำกล่าวอ้างของพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่บอกไม่มีเวลาหรือไม่คาดคิดว่าจะส่งผล



ร้ายแรงเช่นนี้ คงเป็นเพียงคำแก้ตัวที่เกิดจากความผิดพลาดและความไม่รู้ของตนเอง เพราะปัญหาแบบนี้ เกิดขึ้นวนเวียนซ้ำแล้วซ้ำเล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมในชนบทที่มีลูกกันตั้งแต่อายุน้อย และลูกที่เกิดมาก็มีแนวโน้มที่จะอยู่ในวังวนปัญหาและตั้งครมร์ขณะที่ยังอายุน้อยเช่นเดียวกัน ยิ่งสภาพสังคมชนบทของอีสานในทุกวันนี้มีแต่ความเสื่อมโทรมทางวัฒนธรรม กิจกรรมงานบุญงานกุศลใดๆ ก็เต็มไปด้วยสิ่งของมีเงินมีค่าและบันเทิงเริงรมย์ที่ไปเบียดเบียน จึงทำให้ไม่แปลกหรือประหลาดใจเท่าใดนักที่เราจะได้เห็นเด็กๆ เหล่านี้เติบโตมาพร้อมกับพฤติกรรมการแสดงออกที่หยาบกระด้าง ไม่มีใครที่จะสนใจใยดีในหน้าที่การเรียน แต่กับฝึกฝนให้หลงใหลในภาพลวงตาต่างๆ ที่มาทางสื่ออินเทอร์เน็ต เด็กของครอบครัวที่พ่อแม่ตระหนักและใส่ใจการเลี้ยงดูที่ดี ก็ถือว่าเป็นบุญเป็นโชคที่ดี แต่เด็กหลายคนไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ แต่อยู่กับปู่ย่าตายายหรือญาติพี่น้อง ครั้นเมื่อโตขึ้นที่เรียกว่า “ปีกล้ำขาแข็ง” อายุราว 12-13 ปี ก็ไม่สนใจเรียนหนังสือ เทร็ดเตร่หนีเที่ยว บางคนก็เตลิดเปิดเปิงไปกับสิ่งเสพติด รวมกลุ่มเป็นก๊วนแก๊งค์ตามรอยรุ่นพี่เลวๆ เข้าสู่วงจรมิชอาชีพ ทั้งชายและหญิง... นี่คือการจริงของทุกวันนี้ที่กำลังเกิดขึ้นกับเด็กไทยในชนบท

มูลนิธิฯ ทำงานช่วยเหลือและพัฒนาเด็กในทุกช่วงกลุ่มอายุ ตามแต่สถานการณ์และความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่ ในปี พ.ศ.2561 การทำงานของมูลนิธิฯ เน้นเป้าหมายไปที่กลุ่มเด็กปฐมวัย (เด็กในครรภ์ - 5 ปี) เป็นกลุ่มหลักที่เราทำงานร่วมกับพ่อแม่ผู้ปกครอง คณะครูและหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีความหวังว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้น จะไปสร้างเสริม พัฒนาแนวคิดและให้กำลังใจทุกคนในการทำหน้าที่เลี้ยงดูและอบรมบ่มนิสัยที่ดีให้กับเด็กๆ ลูกหลานในปกครองของตนเอง สภาพสังคมที่รายรอบตัวเด็กในทุกวันนี้มีแต่ความเสี่ยงและอันตรายดังที่กล่าวข้างต้น เด็กของครอบครัวที่ดีก็ถือว่าโชคดีไป แต่สำหรับเด็กของครอบครัวที่ยากลำบาก หากปล่อยไปตามยถากรรม อนาคตของเด็กคงต้องมีดมน แม้ว่าเด็กทุกคนจะเกิดมาแต่กรรมเก่า ก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาไม่มีสิทธิ์ที่จะได้รับการพัฒนา นี่คือนโยบายและความมุ่งมั่นของมูลนิธิฯ ในการช่วยเหลือและพัฒนาเด็กทุกคน

ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้สนับสนุนและบริจาคสมทบให้กับมูลนิธิฯ เพราะการสนับสนุนของท่าน มูลนิธิฯ จึงสามารถอาสาทำงานพัฒนาเด็กแห่งนี้ได้ มูลนิธิฯ ขออนุโมทนาสาธุในจิตเมตตาของท่านและบุญกุศลที่เกิดแก่ชีวิตที่ดีขึ้นของเด็กๆ ทุกคนด้วยครับ

ขอบคุณครับ

เนรมิต วิเชียรเครือ

ประธานมูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน



เด็กอีสานในวันนี้...



ปัจจุบัน พื้นที่การทำงานของมูลนิธิฯ ยังอยู่ในเขตอีสานตอนบน ได้แก่ จังหวัดหนองคาย จังหวัดเลย จังหวัดอุดรธานีและจังหวัดบึงกาฬ สภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ของอีสานในทุกวันนี้ เปลี่ยนแปลงไปมาก แน่แน่นอนว่าทุกสิ่งทุกอย่างย่อมเกิดการเปลี่ยนแปลงตามวาระและเงื่อนไขการพัฒนาต่างๆ แต่คำถามสำคัญที่ต้องคิดพิจารณาให้ดีคือ เมื่อการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นนั้น ทำให้ชีวิตของผู้คนในสังคมดีขึ้นหรือไม่อย่างไร เพราะไม่ว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ถนนหนทางหรือสิ่งก่อสร้างใดก็ตาม หากไม่สามารถทำให้คุณภาพชีวิตโดยรวมของชาวบ้านดีขึ้น ก็นับว่าไม่มีประโยชน์แต่อย่างใด...

แต่เมื่อเจาะลึกพูดถึงคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็ก ก็ย่อมต้องหมายถึงพ่อแม่ผู้ให้กำเนิด ผู้เลี้ยงดูและผู้ทำงานเกี่ยวกับเด็กในทุกห่วงอายุ ตาม ลำดับของการเจริญเติบโต ทั้งทางด้านการศึกษาและสุขภาพอนามัย แล้วเด็กอีสานทุกวันนี้ โดยเฉพาะในพื้นที่หมู่บ้านชนบทยังสบายดีอยู่หรือ แม้จะยังไม่มีความเป็นตัวเลขแสดงถึงจำนวนเด็กที่ยากลำบากอย่างชัดเจนของแต่ละหมู่บ้าน แต่จากสภาพการดำรงอยู่ของเด็กในครอบครัวที่มูลนิธิฯ ได้ให้ความช่วยเหลือ รวมไปถึงสภาพโดยรวมทั้งทางด้านสุขภาพอนามัยและการศึกษา เด็กอีสานในวันนี้ยังมีความเสี่ยงอย่างมากในการเจริญเติบโต เพราะเหตุความลำบากที่เกิดขึ้นแล้วนั้น เป็นผลกระทบจากคนเป็นพ่อเป็นแม่หรือคนที่เลี้ยงดู เด็กหลายคนเกิดจากแม่และพ่อที่อายุยังเด็ก ไม่มีความพร้อมในการเลี้ยงดูลูก พ่อแม่วัยเยาว์เหล่านี้หนีปัญหาโดยการทิ้งลูกให้ปู่ย่าตายายหรือญาติเลี้ยงดูเด็ก สภาพปัญหาของครัวเรือนก็หนักหนาเอาการ การเลี้ยงลูกหลานแบบวิถีชาวบ้านๆ ก็ปล่อยเลยตามเลย

ในการทำกิจกรรมต่างๆ กับเด็กเล็กเด็กโต มูลนิธิฯ มักจะมีคำถามก่อนเสมอว่า “ใครยังไม่ทานข้าวเข้ามาครับ ยกมือขึ้น” คำตอบที่ได้คือมีนักเรียนมากกว่าครึ่งห้องที่ยกมือขึ้น และพอลถามต่อว่าทำไมไม่ทานข้าวเข้าก่อนมาโรงเรียน คำตอบที่ได้มีหลากหลาย มีทั้งพ่อแม่ไม่มีเวลาแต่ให้เงินมาซื้อขนม ยังไม่ไหว ไม่อยากทาน (มีแต่ปลาร้า ผักและหน่อไม้) แต่มีคำตอบที่น่าเศร้าใจก็คือ ไม่มีใครทำอาหารเข้าให้ทาน จึงต้องมาโรงเรียนและรอกินนมหรืออาหารกลางวันฟรีของโรงเรียน ตัวอย่างความจริงที่มูลนิธิฯ ยกมาเล่าให้ฟังนี้เป็นความจำเป็นพื้นฐานของการมีชีวิตอยู่ของเด็กที่ใหญ่ผู้ใหญ่มิมีศักยภาพและความตระหนักในการเลี้ยงดู เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว การ



พัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตสมวัยและมีสติปัญญาที่ดี ก็ยังเป็นคำถามที่ห่างไกลออกไปมาก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนก็ทำได้ตามกำลังงบประมาณ ไม่สามารถช่วยเหลือเด็กๆ ได้ในทุกกรณี และปัญหานี้จะไม่เกิดขึ้นกับเด็กๆ เลย หากผู้เป็นแม่เป็นพ่อก็มีความพร้อมและได้ทำหน้าที่พ่อแม่อย่างเต็มกำลัง...



พ่อแม่ไม่เลี้ยงลูกหรือเลี้ยงลูกไม่เป็น

กรณีที่ 1 พ่อแม่ไม่เลี้ยงลูก

ถ้าจะไม่พูดถึงสาเหตุที่มาที่ไปก็คงไม่ได้ ว่าทำไมผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นพ่อแม่แล้วไม่เลี้ยงลูกด้วยตนเอง นอกเหนือจากพื้นที่การทำงาน ช่วยเหลือเด็กๆ ตามหมู่บ้านต่างๆ แล้ว มูลนิธิ เรายังทำงานกับสถานสงเคราะห์เด็กกพร้า 2 แห่งในเขตพื้นที่จังหวัดหนองคาย ในส่วนของเด็กๆ ตามหมู่บ้านนั้น พ่อแม่ที่ไม่เลี้ยงลูกด้วยตัวเอง แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- ✓ กลุ่มพ่อแม่วัยเยาว์ ยังไม่มีอาชีพและความพร้อมแต่อย่างใด และ
- ✓ กลุ่มพ่อแม่ที่ต้องไปทำงานต่างถิ่นหรือต่างประเทศและฝากลูกไว้กับตายายหรือญาติพี่น้อง



เด็กๆ ของพ่อแม่ทั้ง 2 กลุ่ม มีความเหมือนกันในแง่ของความรักความอบอุ่นที่ขาดหายไปจากพ่อแม่ ซึ่งตรงนี้ไม่ต่างอะไรจากเด็กๆ ของสถานสงเคราะห์ เพียงแต่ระดับของความอ้างว้างนั้นต่างกันพอสมควร ปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่เป็นตัวชี้วัด “ชีวิตที่ดี” ของเด็กๆ นั้นคือศักยภาพและความสามารถของปู่ย่าตายายหรือญาติที่เลี้ยงดูเด็ก หากพวกเขารักและเอาใจใส่อย่างจริงจัง เด็กๆ เหล่านี้ก็จะยังมีชีวิตที่ดีต่อไปได้ แต่ถ้าหากว่า พวกเขาคิดว่าเด็กๆ เป็นภาระที่ทำให้ชีวิตเหนื่อยและยุ่งยาก บอกได้คำเดียวว่าชีวิตและอนาคตของเด็กคนในกลุ่มนี้

มีดมนแน่นอน เพราะอะไร เพราะสภาพการเลี้ยงดูที่ไม่มีกฎเกณฑ์ ไม่ฝึกวินัย ไม่สอนให้เด็กเรียนรู้ทักษะชีวิตที่ดี ในทางตรงกันข้ามกลับไปโทษตัวเด็กและไม่ได้ทำตัวให้เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับลูกหลาน ทั้งหมดนี้คือสภาพการดำรงอยู่หรือสภาวะที่มีแต่ความหยาบกระด้าง การใช้ถ้อยคำที่รุนแรงและหยาบคายหรือแม้แต่การกระทำรุนแรงต่อเด็ก มันจะสะสมให้เด็กเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวและกระทำรุนแรงแสดงออกในรูปแบบต่างๆ ทั้งในแง่ของการปกป้องคุ้มครองตนเอง หรือการระบายออกของความคับแค้นในใจ

กรณีที่ 2 พ่อแม่เลี้ยงลูกไม่เป็น

กรณีนี้ จะคล้ายๆ กรณีแรกอยู่บ้างตรงวิธีการเลี้ยงลูก แต่ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นนั้นอาจจะยังไม่เห็นเป็นรูปธรรมในพฤติกรรมของลูกที่ชัดเจน ตอนที่ลูกยังเล็กที่เรียกว่าวัยแบเบาะหรือวัยเตาะแตะ แต่เมื่อโตขึ้นมาได้สักระยะที่ลูกสามารถสื่อสารความต้องการได้ พ่อแม่จะเห็นได้ชัดเจนว่า ลูกของเราเป็นคนแบบใด มีลักษณะนิสัยพื้นฐานเป็นอย่างไร แต่โปรดจำไว้เสมอว่า ลูกคือผลลัพธ์ของพ่อแม่ ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะเป็นอะไรหรืออย่างไร พ่อแม่ต้องตั้งสติให้มั่นและพิจารณาทบทวนวิธีการเลี้ยงลูกของเราว่าถูกต้องเหมาะสมหรือไม่อย่างไร หากไม่มั่นใจในคติและอคติของตนเองต่อวิธีการต่างๆ ให้ปรึกษากับแพทย์และผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมเด็กโดยตรง พฤติกรรมของลูกมีอยู่ไม่กี่ประเภท



แต่ประเภทที่ทำให้พ่อแม่หนักใจมากที่สุดคือลูกมีพฤติกรรมก้าวร้าวและเอาแต่ใจ หากไม่รีบแก้ไขเสียแต่วันนี้ คนที่จะต้องเสียใจหนักมากต่อไปก็คือพ่อแม่ เพราะพฤติกรรมก้าวร้าวเป็นฐานของการใช้ความรุนแรง เมื่อสั่งสมหนักเข้าช้านานวัน โตไปเป็นวัยรุ่น ไปเป็นผู้ใหญ่ ก็จะเรียนรู้และเลียนแบบวิธีการกระทำรุนแรงที่หนักมากขึ้นเช่นกัน



วิธีการทำงานของมูลนิธิฯ



รูปภาพนี้แสดงถึงการพัฒนาองค์รวมว่าเด็กแต่ละคนจะต้องได้รับการดูแลและพัฒนาทักษะด้านใดบ้างเป็นพื้นฐานเริ่มต้น ก่อนการพัฒนาในระดับสูงขึ้นไปตามห่วงวัยของเด็ก การพัฒนาแบบองค์รวมสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ (Strands of Development) ดังนี้

สีส้ม คือ พัฒนาร่างกายให้เจริญเติบโต

สีฟ้า (ซ้าย) คือ พัฒนาความเป็นอยู่และจิตใจที่ดีที่สุด

สีชมพู คือ พัฒนาความคิดสร้างสรรค์

สีฟ้า (บน) คือ พัฒนาด้านภาษาการสื่อสาร

สีเขียว คือ ทักษะการแก้ไขปัญหาและการคิดคำนวณ

สีฟ้า (ขวา) พัฒนาความรู้และความเข้าใจในโลกใบนี้

ในทางวิชาการว่าอย่างนี้ แต่ในความเป็นจริงและวิธีการเลี้ยงลูกของคนอีสานหรือคนไทยเราทั่วไป มีอะไรบางอย่างที่สามารถบอกได้ว่าเด็กๆ ได้รับการเลี้ยงดูและฝึกเรียนรู้ทักษะที่ดีในตลอดทุกห่วงวัย

มูลนิธิฯ จัดหมวดหมู่ของกิจกรรมการทำงานตามห่วงวัยของเด็ก ในที่นี้รวมถึงการประสานงานและความร่วมมือกับหน่วยงานในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มั่นใจได้ว่าเด็กทุกคนจะได้รับการเลี้ยงดูและการเอาใจใส่ที่ดีตามการเจริญเติบโตสมวัยและการบริการพื้นฐานด้านสุขภาพอนามัยที่ควรได้รับ ตลอดจนการเสริมสร้างวิชาความรู้และทักษะชีวิตที่ดีให้กับนักเรียนของโรงเรียนในความร่วมมือของมูลนิธิฯ

กลุ่มเด็ก	กิจกรรมหลัก	หน่วยงานความร่วมมือ
เด็กในครรภ์ เด็กแรกเกิด เด็กวัยแบเบาะ อายุ 0-2 ปี	การเยี่ยมบ้าน การช่วยเหลือเยียวยา เบื้องต้น การฝึกอบรมให้กับหญิงตั้งครรภ์ และแม่่มือใหม่	โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ในพื้นที่
เด็กปฐมวัยและอนุบาล อายุ 2-5 ปี	การฝึกอบรมพ่อแม่และผู้ปกครอง การฝึกอบรมครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็กประจำ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและชั้นอนุบาล	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนชั้นอนุบาลของ อบต./เทศบาล
เด็กประถมศึกษา อายุ 6-12 ปี	การฝึกอบรมวิชาความรู้และทักษะเสริมประสบการณ์ต่างๆ	โรงเรียนประถมศึกษาขนาดเด็ก
เด็กมัธยมศึกษา อายุ 13-18 ปี	การฝึกอบรมวิชาความรู้และทักษะเสริมประสบการณ์ต่างๆ	โรงเรียนมัธยมศึกษาระดับตำบล (ขยายโอกาส ถึงชั้น ม.3)
เด็กประจำของสถานสงเคราะห์	การฝึกอบรมวิชาความรู้และทักษะเสริมประสบการณ์ต่างๆ	สถานสงเคราะห์ชาลนิตลีเฮ้าส์ หนองคาย



การกำหนดและเข้าถึงกลุ่มเด็กเป้าหมาย

หลายปีที่ผ่านมา มูลนิธิฯ มีความร่วมมือที่ดีกับหน่วยงานราชการในพื้นที่ ได้แก่ เทศบาล อบต. โรงพยาบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนและกลุ่มเครือข่ายต่างๆ และมีผลลัพธ์ของความสำเร็จจากโครงการต่างๆ มาอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป รวมทั้งสัมพันธ์ภาพที่ดีกับคนทำงานด้วยกัน ดังนั้นการกำหนดและการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย อันได้แก่เด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก เด็กประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เด็กนักเรียนของโรงเรียนต่างๆ จึงเป็นเรื่องที่สะดวกในการขยายผลต่อเนื่อง รวมทั้งการขยายผลไปยังพื้นที่เป้าหมายใหม่อื่นๆ ทั้งนี้โดยการแนะนำและเชื่อมต่อประสานงานในระหว่างเครือข่ายกันเอง ได้แก่ เครือข่าย คณะครูปฐมวัย เครือข่ายครูโรงเรียนประถมศึกษา/มัธยมศึกษา เครือข่ายคณะ อสม. เป็นต้น



การกำหนดโครงการและกิจกรรมการดำเนินงาน

มูลนิธิฯ ได้ประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับคณะทำงานและคนทำงานในพื้นที่หลายหน่วยงานอยู่เป็นระยะๆ ตลอดเวลาที่ผ่านมา สิ่งที่เราเห็นพ้องต้องกันและเป็นประเด็นที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือคุณภาพชีวิตของเด็กแรกเกิดและเด็กปฐมวัย เพราะปัญหาที่ทุกคนเห็นเด่นชัดมากที่สุดคือ เด็กเล็กส่วนใหญ่ไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่และส่งผลกระทบต่อปัญหาด้านสุขภาพและด้านการเรียนรู้ ตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นนี้ และพ่อแม่ผู้ให้กำเนิดก็หนีไปเสี่ยงโชคชะตาในต่างถิ่นหรือต่างแดน ไม่สามารถกลับมาเลี้ยงและดูแลลูกของตนได้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ปัญหาของเด็กเล็กกลุ่มนี้จะคงอยู่ไปเรื่อยๆ และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มระดับความยากลำบากขึ้นเรื่อยๆ เช่นกัน เพราะปู่ย่าตายายหรือญาติที่เลี้ยงดู ก็จะมีอายุแก่ขึ้นและด้อยศักยภาพในการดูแล และยังบางส่วนก็ไม่ค่อยจะสนใจใยดีในการอบรม บ่มนิสัยเด็กๆ ปล่อยให้ตามมีตามเกิด เด็กกลุ่มนี้ เมื่อเข้าระดับชั้นปฐมวัยจะมีพฤติกรรมและการแสดงออกที่ดื้อ เสียงดังและก้าวร้าว หรือไม่ฟังคำสั่งสอนสั่งคำแนะนำของครู ไม่รู้จักระเบียบวินัย เป็นปัญหาหนักใจอย่างยิ่งของครูปฐมวัย เพราะต้องใช้เวลาและพลัง “จัดการ” นานกว่าเด็กคนอื่นๆ ทำให้เสียเวลาและไม่ได้ดูแลเด็กทั้งหมดอย่างทั่วถึง เด็กกลุ่มนี้เช่นกัน หากในระดับปฐมวัยไม่สามารถแก้ไขปรับปรุงได้อย่างเบ็ดเสร็จและถูกส่งต่อไปยังชั้นอนุบาลและประถมศึกษา ก็จะเป็นกลุ่มที่มีปัญหาด้านพฤติกรรมและการเรียน

ดังนั้น โครงการและกิจกรรมการดำเนินงานหลักประจำปี พ.ศ. 2561 มูลนิธิฯ จึงเน้นหนักไปที่กลุ่มเด็กในครรภ์ เด็กแรกคลอด (หญิงตั้งครรภ์/แม่มือใหม่) และเด็กปฐมวัย (ครูและผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก) ซึ่งมูลนิธิฯ เชื่อว่า หากพ่อแม่หรือผู้ปกครองได้รับข้อมูลความรู้และความตระหนักในหน้าที่การเลี้ยงและดูแลลูกที่ดี เมื่อมาประกอบกับการเตรียมความพร้อมในชั้นปฐมวัย ซึ่งเป็นห้วงอายุสำคัญของการเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและสมอง เด็ก ๆ จะมีร่างกายและจิตใจที่พร้อมสำหรับการเจริญเติบโตที่ดีต่อไปได้อย่างแน่นอน...



โครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนประจำปี พ.ศ. 2561

ดังที่ได้กล่าวถึงในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายตามห่วงอายุของเด็ก มูลนิธิฯ ได้จัดทำโครงการและกิจกรรมต่างๆ จำแนกตามห่วงอายุของเด็กและพิจารณาประกอบกับกลุ่มผู้เลี้ยงดูหรือกลุ่มผู้ทำงานกับเด็ก และทรัพยากรต่างๆ ที่มูลนิธิฯ สามารถจัดสรรดำเนินการได้ โครงการประจำปี พ.ศ. 2561 ที่ได้ดำเนินการไปทั้งหมดมีดังต่อไปนี้

1. โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก
2. โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย
3. โครงการส่งเสริมโภชนาการและอาหารเข้าสำหรับนักเรียน
4. โครงการฝึกอบรมพัฒนาทักษะชีวิต
5. โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย
6. โครงการปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม
7. โครงการมอบเสื้อผ้าสำหรับเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 23 ผู้ปกครองต้องให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตนตามสมควรแก่ชนบทรวมนิยมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น แต่ทั้งนี้ต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎกระทรวงและต้องคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ในความปกครองดูแลของตน มิให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายและจิตใจ





โครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนประจำปี พ.ศ. 2561

โครงการลำดับที่ 1 โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก

เวลายูนิธิตั้ง ประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่และอธิบายคำว่า “เด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก” บางครั้งเป็นเรื่องที่ยากที่จะเอาเกณฑ์บรรทัดฐานอะไรมาบอกว่า เด็กคนนี้ ครอบครัวนี้ยากลำบาก เพราะความยากจนและสภาพความเป็นอยู่ที่ยากจนมองเห็นได้ด้วยสายตา นั้น ไม่อาจชี้ชัดความจริงได้ทุกเรื่อง ยกตัวอย่างเช่น

สภาพความยากลำบาก	การช่วยเหลือของยูนิธิตั้ง
<p>ครอบครัวที่ 1: บุตรชายคนโตอายุ 10 ขวบป่วยด้วยโรคพันธุกรรมเรื้อรัง-ธาร์สซีเมีย มีน้องชายและน้องสาวแรกคลอด บิดาอาชีพรับจ้างและเก็บขยะของเก่าขาย มารดาเป็นชาวต่างดาว ไม่มีอาชีพ เพราะต้องเลี้ยงดูลูกๆ ทั้ง 3 คน สภาพบ้านเรือนเป็นบ้านก่ออิฐดิบล็อกชั้นเดียว ห้องเดียวรวมหมดทั้งส่วนครัวทำอาหารและห้องน้ำ พื้นในบ้านเป็นดินและมีฝุ่นคลุ้งกระจายผสมปนเปกับควันไฟทำให้มีหิยาไยฝุ่นคลุ้งเกาะอยู่เต็มบ้าน คุณพ่อพยายามเก็บเงินจากอาชีพขายของเก่าและรับจ้างทั่วไป จนสามารถปรับปรุงบ้านจากบ้านเพิง (หมาแหงน) จนมาเป็นบ้านก่ออิฐได้ ทำได้เท่านี้ก็ไม่สามารถทำต่อได้ ต้องรอเงินเก็บสะสมรอบใหม่ต่อไป</p> 	<p>กรณีของครอบครัวนี้ ปัญหาใหญ่คือสภาพบ้านที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อมที่ไม่ถูกสุขลักษณะเป็นอย่างมาก เป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อสุขภาพของเด็กๆ</p> <p>ยูนิธิตั้ง ได้ปรึกษาหารือร่วมกับ อบต.ในพื้นที่จึงเห็นชอบร่วมกันในการปรับปรุงที่อยู่อาศัยเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีให้กับเด็กๆ ภายใต้เงื่อนไขให้คุณพ่อคุณแม่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสุขลักษณะการดำรงชีวิตที่ดีและสะอาดให้กับลูกๆ โดย อบต.ตามระบบของกองงานสวัสดิการสังคม จะเป็นผู้กำกับดูแลและติดตามผล</p>
<p>ครอบครัวที่ 2: ลูกสาว 2 คน คนโตอายุ 10 ขวบ ไม่สบายเป็นโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด คนรองอายุ 5 ขวบเป็นโรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวในเด็ก สภาพครัวเรือนยากจน ไม่มีที่ทำกิน แต่มีบ้านเป็นของตนเอง คุณพ่อเป็นเสาหลักของครอบครัวทำงานรับจ้างในสวนยางพารา คุณแม่ไม่ได้ทำงาน ต้องดูแลลูกทั้ง 2 คนที่ไม่สามารถไปเรียนหนังสือที่โรงเรียนได้ โชคดีที่เด็กๆ เป็นคนไทยได้รับการรักษาตามระบบบริการของสาธารณสุขทำให้ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายหลักด้านการรักษา แต่คุณพ่อก็ต้องจ่ายค่าเดินทาง ค่าอาหาร ค่าที่พักในหลายๆ ครั้งที่ต้องไปโรงพยาบาลใหญ่ใน จ.ขอนแก่น รวมทั้งการปรับปรุงต่อเติมบ้านให้สะอาดโปร่งโล่ง เพื่อป้องกันการติดเชื้อที่จะเกิดแก่เด็กๆ เมื่อกลับมาพักรักษาตัวอยู่ที่บ้าน</p> 	<p>กรณีของครอบครัวนี้ หลังจากพูดคุยกับคุณพ่อคุณแม่แล้ว ปัญหาใหญ่กลายเป็นตัวคุณพ่อคุณแม่เสียเองที่เครียดและกังวลไปทุกสิ่งทุกอย่าง ซึ่งก็น่าเห็นใจ เด็กๆ ได้รับการรักษาตามระบบสาธารณสุขของไทยแล้ว ก็ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำและการไปพบคุณหมอตามนัดหมายของการบำบัดรักษา</p> <p>ยูนิธิตั้ง และทีมงานครูในพื้นที่ได้ร่วมพูดคุยปรึกษาหารือให้กำลังใจพร้อมชี้แนะแนวทางการดูแลเด็กๆ ที่บ้าน และมอบเงินสงเคราะห์ไว้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการไปพบคุณหมอครั้งต่อไป</p>



สภาพความยากลำบาก	การช่วยเหลือของมูลนิธิฯ
<p>ครอบครัวที่ 3: เยาวชนชายอายุ 17 ปี เรียนอยู่ชั้น ม.5 คุณพ่อเป็นอัมพฤกษ์ คุณแม่เป็นเบาหวานและพิการขาต้องใช้เครื่องช่วยเดิน น้องเป็นตัวหลักของครอบครัวในการเลี้ยงดูพ่อแม่และเรียนไปด้วยทำงานไปด้วย รับจ้างทำพานบายศรีในพิธีต่างๆ มีฝีมือทางด้านงานหัตถกรรม น้องบอกว่าจบชั้น ม.6 แล้วอาจจะต้องเลิกเรียน และทำงานอย่างจริงจัง</p> 	<p>กรณีของครอบครัวนี้ ปัญหาจากความพิการของพ่อแม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของน้อง ถ้าหากจะต้องหยุดเรียนไปเลย แล้วมาทำงานโอกาสในชีวิตต่อไป ก็จะมีไม่มากนัก ดังนั้นการแนะแนวและชี้ช่องทางชีวิต ภายใต้โอกาสทางการศึกษาที่สามารถต่อไปได้ จะทำให้น้องมีชีวิตที่ดีขึ้น มูลนิธิฯ มอบทุนการศึกษาให้เป็นกำลังใจแก่น้องในการ “ไปต่อ” ในระดับศึกษาที่สูงขึ้นไป ตามความชอบและความถนัดของตนเองที่จะสามารถออกมาประกอบอาชีพที่ยั่งยืนต่อไปได้</p>

แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่มูลนิธิฯ พิจารณาคือ โอกาสในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็กคนนั้น ตามระดับของความยากลำบากที่เป็นอยู่ ให้ได้รับการแก้ไขเยียวยาไปสู่สภาพที่ดีขึ้นกว่าเดิมตามมาตรฐานชีวิตขั้นพื้นฐานของเด็กไทยที่ควรจะเป็น เช่น หากเด็กเจ็บป่วยไม่สบายด้วยโรคภัย ทำอย่างไรพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่ดูแลจะช่วยเหลือให้ลูกหลานในปกครองของตนเองได้รับการรักษาเยียวยาที่ดีเมื่อหากหายเจ็บป่วยแล้วเพื่อให้เด็กมีโอกาสชีวิตด้านการศึกษาและการเรียนรู้อื่นๆ ตามสมควรของหวังวัยตนเอง

กรณีที่เด็กของครอบครัวที่ยากลำบากและมีความเสี่ยงต่อการถูกระทำรุนแรงในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการกระทำผิดเนื่องจากถูกละเลยและไม่ได้รับการอบรมปมนิสัยที่ดีจากผู้ปกครองที่ดูแล **มูลนิธิฯ ในฐานะองค์กรที่ทำงานด้านเด็กและผู้ที่ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ ตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก** เมื่อทราบเรื่อง จะประสานงานร่วมกับหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ได้แก่ อบต. หรือเทศบาล รวมทั้งครูผู้สอน ผู้ใหญ่บ้านและผู้ชุมชนในลักษณะของสหวิชาชีพในการไปเยี่ยมบ้านเด็กเพื่อตรวจสอบหาข้อเท็จจริงและปรึกษาหารือร่วมกันในการแก้ไขและช่วยเหลือเด็กที่กำลังประสบปัญหานั้นๆ อยู่...

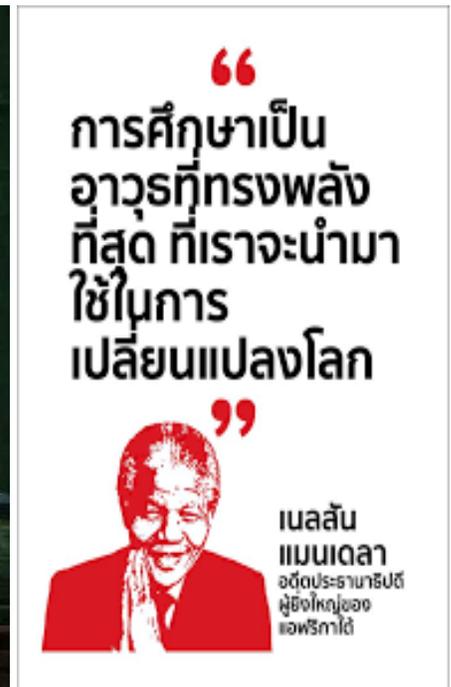
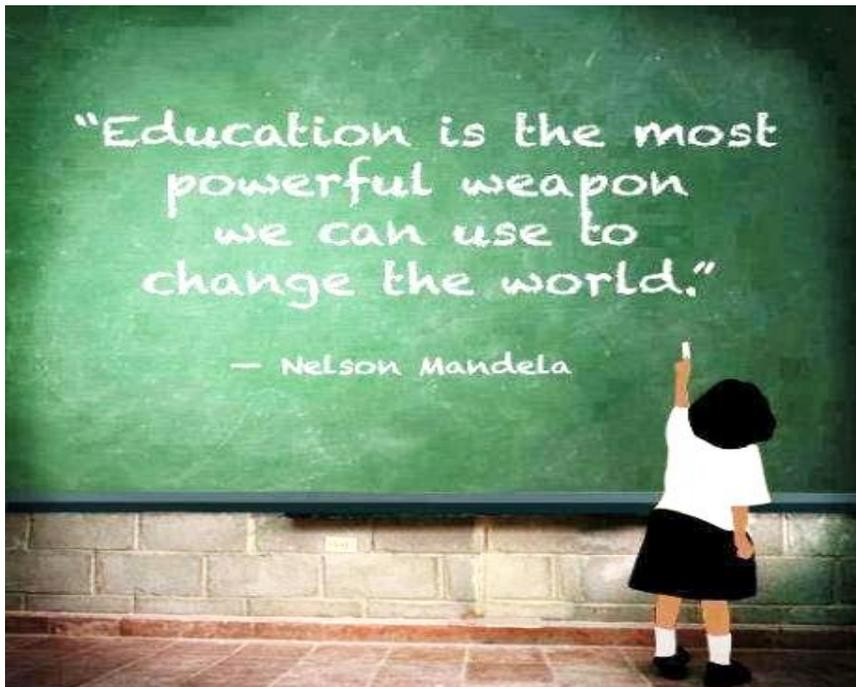




ปี พ.ศ. 2561 มูลนิธิ ได้ให้ความช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก โดยจำแนกตามประเภทของความยากลำบากและการให้ความช่วยเหลือ มีจำนวนดังต่อไปนี้

สภาพความยากลำบากของเด็ก	จำนวนเด็ก	การช่วยเหลือ
กลุ่มเด็กเจ็บป่วย ได้แก่ พิการร่างกาย พิการซ้ำซ้อน พิการทางสมองหรือสติปัญญาต่ำ ออติสติก โรคหัวใจและมะเร็งในเด็ก ธารัสซีเมีย ติดเชื้อเอชไอวีจากแม่	14	เงินสงเคราะห์และการส่งต่อเพื่อการรักษา บำบัดฟื้นฟู ขอความอนุเคราะห์ยกเว้นค่ารักษาพยาบาล และนำเข้าสู่ระบบการช่วยเหลือของภาครัฐ
ยากจนและไม่ได้อาศัยอยู่กับพ่อแม่ ผู้ปกครองอายุมากและไม่มีความสามารถในการเลี้ยงดู ร่างกายเจริญเติบโตไม่สมบูรณ์	55	เงินสงเคราะห์ ข้าวของเครื่องใช้ ปรับปรุงที่อยู่อาศัย การเฝ้าระวังและช่วยเหลือโดย อบต. และ อสม.
ยากจนและพ่อแม่อยู่อย่างยากลำบากในการเลี้ยงชีพและเลี้ยงดูลูก	20	เงินสงเคราะห์ ข้าวของเครื่องใช้ในครัวเรือน
บ้านเด็กกำพร้าซานิลลีเฮาส์ จ.หนองคาย	20	ผ้าอ้อมสำเร็จรูปสำหรับเด็กเล็ก
บ้านเด็กกำพร้ามิตรมวลเด็ก จ.หนองคาย	15	ผ้าอ้อมสำเร็จรูปสำหรับเด็กเล็ก
บ้านเด็กกำพร้าบ้านอุดรธานี จ.อุดรธานี	52	ผ้าอ้อมสำเร็จรูปสำหรับเด็กเล็ก
บ้านเด็กกำพร้าบ้านแคนทองจ.ขอนแก่น	62	ผ้าอ้อมสำเร็จรูปสำหรับเด็กเล็ก
รวม	238	

โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวฯ นี้ เป็นกิจกรรมหลักที่ดำเนินการตลอดไป เพราะนอกจากจะเป็นการช่วยเหลือโดยตรงแล้ว ยังเป็นเครื่องมือการสื่อสารที่ดีในการเปิดโอกาสการทำงานร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่นต่างๆ ทั้ง อบต. และ รพสต. รวมทั้ง ผู้นำหมู่บ้านและชุมชนได้เป็นอย่างดี





โครงการลำดับที่ 2 โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย

คำว่าเด็กปฐมวัยในความหมายนี้ของมูลนิธิฯ จะหมายรวมถึงเด็กที่อยู่ในครรภ์ของแม่จนถึงอายุ 5 ขวบ โดยแบ่งเป็นห่วงอายุตามการจัดกิจกรรมต่างๆ ได้แก่

ห่วงอายุของเด็ก	กลุ่มเป้าหมายของกิจกรรม	กิจกรรมดำเนินงาน
เด็กในครรภ์และเด็กแรกคลอด ถึง 2 ขวบ	หญิงตั้งครรภ์และแม่่มือใหม่	การฝึกอบรมให้ความรู้และทักษะในการดูแลครรภ์ การเตรียมความพร้อมและดูแลรักษาสุขภาพระหว่างตั้งครรภ์และหลังคลอดลูก การฝึกทักษะพื้นฐานในการดูแลเด็กแรกคลอด การเฝ้าระวังและติดตามการเจริญเติบโตของลูก เป็นต้น
เด็กอายุ 2-3 ขวบ เด็กอายุ 4-5 ขวบ	ครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) ครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็กของชั้นเรียนอนุบาล	การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ โดยมีเนื้อหาสาระของการฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติที่มุ่งเน้นการดูแลเด็กปฐมวัยตามมาตรฐานของหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2560 ที่มุ่งเน้นการสร้างเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 7 ประการให้กับเด็กปฐมวัย ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขภาพดี 2. ใช้วัยวะของร่างกายได้ประสานสัมพันธ์ 3. มีความสุขและแสดงออกทางอารมณ์เหมาะสมกับวัย 4. รับรู้และสร้างปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว 5. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย 6. สื่อความหมายและใช้ภาษาได้เหมาะสมกับวัย 7. สนใจเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว



เด็กเล็กตามชุมชนของหมู่บ้านที่ห่างไกลออกไป เมื่อพูดถึงการเจริญเติบโตที่ดีที่เรียกว่า “คุณภาพชีวิต” ต้องพิจารณาช่วงเวลาของการเลี้ยงดูและดูแลในแต่ละวัน ซึ่งก็เหมือนๆ กันกับเด็กทั่วไป เด็กเล็กก่อนเข้าเรียนชั้นปฐมวัยอยู่ที่บ้าน เด็กเล็กเมื่อต้องไปโรงเรียน นับแต่ช่วงเช้าก่อนไปโรงเรียน ช่วงเวลาที่อยู่โรงเรียน ช่วงเวลาหลังเลิก ช่วงเวลาอยู่บ้านจนเข้านอน และช่วงเวลาวันหยุดไม่ได้ไปโรงเรียน คำถามสำคัญที่สามารถบ่งบอกได้ถึงคุณภาพชีวิตของเด็กคนคนนั้นก็คือ แต่ละช่วงเวลาที่กำลังพูดถึงนี้ เด็กคนนี้ได้รับการเลี้ยงดูโดยใคร ศักยภาพความสามารถในการดูแลและสั่งสอนเป็นอย่างไร การเฝ้าระวังและติดตามการเจริญเติบโตร่วมกันระหว่างสถานศึกษา สถานพยาบาลและที่บ้านเป็นอย่างไร...



เด็กชายภูมิและเด็กชายพล อายุ 5 ขวบเป็นฝาแฝดกัน สุขภาพแข็งแรง นิสัยร่าเริง หลังโรงเรียนเลิกมักจะไปวิ่งเล่นที่ไร่อ้อยและทุ่งนาที่พอกับแม่รับจ้างรายวัน พอกับแม่ไม่มีที่เป็นของตนเอง อาศัยที่ของญาติในการสร้างบ้าน (เพิง) สำหรับครอบครัว คุณแม่มีแนวทางการเลี้ยงลูกที่ดีมากและชัดเจนในข้อตกลงต่างๆ สำหรับการทำกิจกรรมในแต่ละวันของลูก รวมถึงข้อห้ามในการใช้โทรศัพท์มือถือ เมื่อเราได้พูดคุยกับเด็กชายภูมิเด็กชายพล ก็พบว่ามีความสามารถและปฏิภาณไหวพริบที่ดีมากในการถามตอบ รวมทั้งอัยยาสัยไมตรีที่ยิ้มแย้มแจ่มใส....

กรณีของเด็กชายภูมิและเด็กชายพล ถือเป็นตัวอย่างความจริงที่บอกได้ว่า ความยากจนไม่ใช่มูลเหตุหลักที่มักกล่าวอ้างถึงความด้อยศักยภาพในการเลี้ยงดูลูก แต่ความรักความตระหนักในหน้าที่ของความเป็นพ่อแม่ต่างหาก ที่เป็นฐานอันมั่นคงในการสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีที่ถูกต้องให้กับลูก ดังเช่นพ่อและแม่ของเด็กชายทั้งสองคนนี้ แม้จะยากจน แต่ก็ไม่ทอดทิ้งในการทำมาหาเลี้ยงชีพและไม่เอาลูกไปฝากให้คนอื่นเลี้ยงดู คุณพ่อคุณแม่ภูมิใจในตัวลูกชายที่เป็นเด็กดี แม้จะไม่มีเหมือนครอบครัวอื่นก็ตาม เพราะลูกคือกำลังใจที่สุดที่ทำให้คุณพ่อและคุณแม่มีเป้าหมายในการสร้างครอบครัวที่ดีต่อไป

ฝึกอบรมแม่่มือใหม่ ตำบลห้วยบ่อซืน อ.ปากชม จ.เลย



ฝึกอบรมหญิงตั้งครรภ์ ตำบลโพนงาม อ.หนองหาน อุดรธานี





ครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็ก ประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และโรงเรียนชั้นอนุบาล คืออีกคนสำคัญต่อพัฒนาการ การเจริญเติบโตของเด็กเล็ก ก่อนส่งต่อไปยังชั้นประถมศึกษาต่อไป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) คือโรงเรียนของเด็กปฐมวัย ห่วงอายุระหว่าง 2 ถึง 3 ปี แต่ก็มี ศพด. หลายแห่งที่ยังมีเด็กอายุ 3-4 ขวบ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้งหมดในประเทศไทย (ยกเว้นที่เป็นของเอกชน) อยู่ภายใต้สังกัดของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ อบต. ต้องยอมรับความเป็นจริงที่เป็นอยู่ในปัจจุบันว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่างๆ

ในประเทศไทยยังมีความแตกต่างและเหลื่อมล้ำกันอยู่มาก ทั้งทางด้านสาธารณูปโภค อาคารสิ่งปลูกสร้าง บุคลากรและระบบการเรียนการสอน การจัดการในภาพรวมทั้งหมดขึ้นอยู่กับวิสัยทัศน์และงบประมาณสนับสนุนของผู้บริหาร **แต่เงื่อนไขสำคัญที่เป็นผลกระทบโดยตรงต่อพัฒนาการของเด็กคือครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็กประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก**

แม้ว่าประเทศไทยจะมีหลักสูตรและมาตรฐานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่บังคับใช้ทั่วประเทศ แต่ความจริงของสิ่งที่เป็นอยู่ไม่ได้อยู่ในมาตรฐานหรือคุณภาพเท่าที่ควรจะเป็น ในทางตรงกันข้าม ยังมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ห่างไกลอีกหลายแห่ง เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กต่างๆ ที่มูลนิธิฯ ให้ความช่วยเหลือ อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมและขาดแคลนบุคลากร

ภายใต้สังกัดและการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลและ อบต. การดำเนินงานต่างๆ มีระเบียบปฏิบัติและขั้นตอนที่เกี่ยวข้องมากมายหลายอย่าง ก็ต้องให้เป็นไปตามวิธีการพัฒนาของระบบราชการไทย แต่มีสิ่งหนึ่งที่มูลนิธิฯ สามารถทำได้โดยไม่ผิดกติกาและเป็นที่ควรทำอย่างยิ่ง คือ เราจะทำอย่างไรที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพและความรู้ความสามารถของครูปฐมวัย เพื่อที่ว่าพวกเขาในฐานะคนทำงานโดยตรงกับเด็กจะได้มีกระบวนการทำงานและเครื่องมือความรู้ที่นำไปพัฒนาเด็กปฐมวัยได้อย่างเต็มที่เต็มกำลัง เพราะมูลนิธิฯ เราทำงานกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตพื้นที่ต่างๆ มากมาย เราคิดว่า ยังมีแม่ครูพ่อครูอีกจำนวนมากที่ขาดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพของตนเอง... **นี่คือเหตุที่มาที่มูลนิธิฯ ได้ริเริ่มโครงการ “ครูปฐมวัยคือหัวใจของการพัฒนา”**





ปี พ.ศ. 2559 มูลนิธิฯ ได้เริ่มต้นโครงการพัฒนาครูปฐมวัย โดยการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการระดับจังหวัดในหัวข้อ “อาเซียนสำหรับเด็กปฐมวัย” มีวิทยากรระดับประเทศมาให้ความรู้และในครั้งนั้นมีครูปฐมวัยจาก ศพด.ต่างๆ ในเขต จ.หนองคาย จ.อุดร จ.บึงกาฬและ จ.สกลนคร เข้าร่วมฝึกอบรมมากกว่า 400 คน แต่มูลนิธิฯ ได้เรียนรู้เพิ่มเติมว่า การจัดฝึกอบรมใดๆ ก็ตาม ยังมีแม่ครูและผู้ดูแลเด็กอีกหลายคนที่ไม่สามารถหรือไม่เคยได้รับโอกาสในการไปพัฒนาความรู้เพิ่มเติมจากการฝึกอบรมภายนอกใดๆ เลย ดังนั้น การฝึกอบรมในปีี้และปีต่อๆ ไป มูลนิธิฯ จึงวางแผนงานให้เป็นการฝึกอบรมในระดับพื้นที่อำเภอและตำบล และเพื่อให้สะดวกทุกประการแก่แม่ครูพ่อครูทั้งหลายและไม่กระทบต่อหน้าที่การดูแลเด็ก การฝึกอบรมจะจัดขึ้นในวันหยุดเท่านั้น

ในปี พ.ศ. 2561 มูลนิธิฯ ได้จัดการฝึกอบรมในระดับพื้นที่ จำนวนทั้งหมด 3 ครั้ง ดังนี้

พื้นที่ ศพด. ที่เข้าร่วมการฝึกอบรม	จำนวน ศพด.	จำนวนครูและผู้ดูแลเด็กที่เข้ารับกรอบรม	จำนวนเด็กในฐานะผู้รับประโยชน์สูงสุด
ครั้งที่ 1 อ.รัตนวาปี อ.เฝ้าไร่ จ.หนองคาย	42 ศูนย์	113 คน	1,741 คน
ครั้งที่ 2 อ.เมือง อ.โพนพิสัย อ.ท่าบ่อ อ.สระใคร อ.ศรีเชียงใหม่ อ.โพธิ์ตาก อ.สังคม จ.หนองคาย	49 ศูนย์	110 คน	2,094 คน
ครั้งที่ 3 อ.เมือง อ.ศรีวิไล อ.โซ่พิสัย อ.พรเจริญ อ.บุงคล้า อ.บึงโขงหลง อ.เซกา จ.บึงกาฬ	138 ศูนย์	282 คน	5,811 คน
รวม	229 ศูนย์	505 คน	9,646 คน

ขอขอบคุณหน่วยงานความร่วมมือหลักในฐานะวิทยากรผู้ให้ความรู้แก่ครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็กทุกท่าน คณะอาจารย์จากสาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี





โครงการลำดับที่ 3 โครงการส่งเสริมโภชนาการและอาหารเข้าสำหรับนักเรียน

โครงการนี้ มูลนิธิฯ ดำเนินการต่อเนื่องมาเป็นปีที่ 3 แล้ว ร่วมกับโรงเรียนบ้านสาวแล อ.โพธิ์ตาก จ.หนองคาย ทำให้ถึงต้องเป็นอาหารเข้า ฟังดูอาจจะประหลาดใจ คำตอบคือ มีเด็กหลายคนที่มาโรงเรียนและไม่ได้ทานอาหารเช้ามาก่อนเลย เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับทุกโรงเรียนที่พวกเราไปเยี่ยม ขึ้นอยู่กับว่ามีจำนวนมากหรือน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งหมดของโรงเรียน โดยเฉลี่ยตามที่ประเมินคร่าวๆ จะอยู่ในอัตราประมาณ 30-35% ซึ่งถือว่าอยู่ในอัตราที่สูง เหตุผลของนักเรียนที่ไม่ทานอาหารเช้าก่อนมาโรงเรียน

- ✓ ไม่หิว ไม่อยากกิน [เพราะมีแต่อาหารแบบเดิมๆ ส้มตำ หน่อไม้ ปลาไร่ ผักลวก เป็นต้น]
- ✓ คุณพ่อคุณแม่/ผู้ปกครอง ต้องออกไปทำงานแต่เช้าตรู่ ไม่ได้ทำอาหารไว้ให้ แต่ให้สตางค์มาซื้อขนมที่โรงเรียน
- ✓ ผู้ปกครองไม่สนใจว่าเด็กจะมีอาหารและทานข้าวก่อนไปโรงเรียนหรือไม่
- ✓ สำหรับผู้ปกครองที่แก่ชรามาก เด็กๆ จำเป็นต้องทำอาหารเอง หลายครั้งจึงเลือกที่จะไม่ทำและไม่ทานอาหารเช้า

นักเรียนที่ไม่ทานอาหารเช้าเหล่านี้ประพุดิเช่นนี้จนเป็นนิสัย หลายคนบอกว่า “สายๆ หน่อยจะหิวและเวียนศีรษะ” แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ นอกจากดื่มน้ำและรออาหารกลางวันฟรีของโรงเรียน โรงเรียนมีการตรวจสุขภาพของนักเรียนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ร่วมกันกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (สถานีอนามัยเดิม) โดยหลักๆ จะดูมวลรวมการเจริญเติบโตสมวัยในเรื่องของน้ำหนักและส่วนสูง จำแนกตามเพศและอายุ ในปีแรกของโครงการนี้ (พ.ศ. 2559) มีนักเรียนที่มีสัดส่วนการเจริญเติบโตของร่างกายหรือที่เรียกว่าดัชนีมวลกาย (Body Mass Index-BMI) ไม่สมวัยและอยู่ในภาวะเสี่ยงของภาวะทุพโภชนาการมากถึง 25% ในปีถัดมาจนถึงปัจจุบัน จำนวนนักเรียนที่สัดส่วนการเจริญเติบโตไม่สมวัยลดลงเหลืออยู่ประมาณ 5% ซึ่งก็เป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องแก้ไขและพัฒนาต่อไป

การบริหารจัดการโครงการ มูลนิธิฯ มอบเงินให้เป็นกองทุนอาหารเช้าแก่โรงเรียน และโรงเรียนโดยคณะกรรมการกองทุนอาหารเช้า จะดำเนินการจัดทำอาหารเช้าตามระเบียบปฏิบัติและค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการแสดงผลพหุความสำเร็จที่เกิดขึ้นให้พ่อแม่และผู้ปกครองของนักเรียนได้รับทราบ ปัจจุบันได้มีพ่อแม่ผู้ปกครองของนักเรียนสมัครเข้าร่วมโครงการอาหารเช้าและร่วมสมทบทุนเป็นรายเดือนๆ ละ 100 บาทต่อนักเรียน 1 คน ซึ่งถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมที่ดีในการพัฒนาให้กองทุนนี้ดำเนินการได้ต่อไปอย่างยั่งยืน



ในปีที่ 3 นี้ มูลนิธิฯ ได้รับงบประมาณสนับสนุนมาจากคณะจิตอาสาที่มาจากกรุงเทพฯ

ได้มาทำกิจกรรมกับนักเรียนโรงเรียนบ้านสาวแลและได้มอบเงินสมทบกองทุนอีกจำนวน 50,000-บาท



โครงการลำดับที่ 4 โครงการฝึกอบรมพัฒนาทักษะชีวิต

ทักษะชีวิตเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างมากสำหรับเด็กและเยาวชนในทุกวันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้และความเข้าใจในตัวตนของตนเองเพื่อที่จะวางตัวและประพฤติปฏิบัติตนให้ดี ถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมและสังคมที่ตนเองอยู่ อย่างไรก็ตาม ทักษะชีวิตใดๆ ก็ตาม หากเด็กและเยาวชนไม่มีคนคอยให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทาง ก็อาจมีความเสี่ยงที่เด็กไม่ใช้ทักษะชีวิตนั้นๆ แต่กลับละเลยหรือหลงไปทางอื่นๆ ได้

กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการนี้ ได้แก่ เด็กและเยาวชนของสถานสงเคราะห์ “บ้านชาลนิลลีเฮ้าส์” จ.หนองคาย ซึ่งมูลนิธิ เราจัดทำค่ายพัฒนาทักษะชีวิตในหลากหลายรูปแบบให้กับเด็กๆ ของบ้านชาลนิลลีเฮ้าส์มาโดยตลอดในทุกปี ในปีนี้ การจัดทำค่ายได้เน้นเนื้อหาสาระความรักสามัคคีที่ระหว่งพี่ น้องๆ ที่ต้องอาศัยอยู่ร่วมชายคาเดียวกัน ในชื่อค่ายว่า **“พี่น้องต้องรักกัน”** ที่บ้านชาลนิลลีเฮ้าส์มีเด็กเล็กและเด็กโตรวมกันแล้วประมาณ 130 คน ปัญหาหนักอกหนักใจประการหนึ่งคือ การใช้กำลัง การรังแกและทะเลาะเบาะแว้งกัน แม้ในบ้านจะมีกฎระเบียบที่เข้มงวดในเรื่องนี้ แต่ก็ไม่วายเกิดเรื่องแบบนี้ขึ้นอยู่บ่อยๆ



ปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กในสถานสงเคราะห์นั้นมีความยากง่ายในการแก้ไขและบำบัดฟื้นฟูแตกต่างกัน บางคนพุดรู้เรื่องเข้าใจง่าย บางคนก็พุดไม่ค่อยรู้เรื่อง และหลายคนอาจต้องใช้มาตรการเด็ดขาด แต่ทุกคนต้องการการเอาใจใส่และดูแลสั่งสอนด้วยความรัก ความเมตตา เพราะไม่ว่าเด็กที่มาอยู่ในบ้านหลังนี้จะมีอดีตเป็นมาอย่างไร แต่สิ่งที่ทุกคนต้องไปต่อให้ได้คืออนาคตที่ดี ค่ายพัฒนาทักษะชีวิตในครั้งนี้ ได้เน้นกิจกรรมการรักสามัคคีที่ระหว่งพี่ น้องๆ การเข้าใจตนเองและเข้าใจคนอื่น การช่วยเหลือกัน การเคารพและให้เกียรติซึ่งกันและกัน เพราะหากเด็กๆ ในบ้านไม่รัก และช่วยเหลือกันเสียแล้ว จะให้ใครที่ไหนมารักและช่วยเหลือเราได้...

ขอขอบคุณพี่ๆ จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย มาทำหน้าที่พี่เลี้ยงค่ายให้ความรู้และความสนุกสนานแก่น้องๆ ขอขอบคุณครับ





นักเรียนไทยกับ ภาษาอังกฤษ

ก่อนการติวโอเน็ต (ONET) วิชาภาษาอังกฤษของชั้น ป. 6 นักเรียน 70 คน Pre-test มีนักเรียนที่ทำคะแนนผ่านได้ 50% จำนวน 1 คน นอกนั้นไม่ผ่านด้วยคะแนนน้อยกว่า 20% และมีคะแนนเป็น 0 (ศูนย์) 3 คน ทั้งหมดยอมรับว่าไม่รู้เรื่องข้อสอบและใช้วิธีการเดา

วิชาภาษาอังกฤษเป็นข้อถ้อยของนักเรียนไทยมาทุกยุคทุกสมัย ไม่ว่าจะนักเรียนของโรงเรียนขนาดใหญ่หรือขนาดเล็ก อยู่ในเมืองหรือชนบทที่ห่างไกล ประเทศไทยพยายามแก้ไขปัญหานี้ ผ่านระบบและกระบวนการต่างๆ มากมาย แต่ก็ยังแก้ไขไม่เบ็ดเสร็จเสียที่รากเหง้าของปัญหาจริงๆ มันเกิดจากอะไรกันแน่ ทั้งที่ปัจจัยที่เกี่ยวข้องโดยตรงนั้น ได้แก่ 1. ครูผู้สอน 2. นักเรียน และ 3. เครื่องมือการเรียนการสอน หรือทั้ง 3 ปัจจัยนี้ต่างก็มีข้อที่ต้องปรับปรุงกันอีกมากที่อาจต้องใช้เวลาอีกหลายสิบปี



โครงการลำดับที่ 5 โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย

โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย (Teach Thai Students – TTS) เป็นโครงการหลักของมูลนิธิ ที่ต้องการสร้างโอกาสทางการศึกษาด้านภาษาต่างประเทศให้กับนักเรียนของโรงเรียนขนาดเล็กที่ห่างไกล เพราะนอกเหนือจากภาษาแล้ว สิ่งที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ไปพร้อมกันนั่นคือโลกทัศน์ที่มากกว่าไปโรงเรียนและหมู่บ้านที่นักเรียนอาศัยอยู่ ปี พ.ศ. 2561 มูลนิธิ ได้มีอาสาสมัครจากประเทศอังกฤษและเยอรมัน ร่วมกันกับอาสาสมัครของไทยมาช่วยทำหน้าที่ครูอาสาสมัครให้ความรู้แก่เด็ก ๆ

กิจกรรมที่ดำเนินการมีทั้งที่ไปสอนประจำในโรงเรียน การเข้าค่ายเพื่อสร้างแรงบันดาลใจด้านภาษา การติวพิเศษเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบโอเน็ตและการประกวดเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ



กิจกรรมที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ	นักเรียน
1. ครูอาสาสมัครประจำโรงเรียนบ้านเค็ดอโต้ อ.เมือง หนองคาย (ม.1-3)	53
2. ค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษโรงเรียนบ้านวังแซ้ว อ.นาูง อุดรธานี	56
3. ค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษโรงเรียนบ้านโสกกล้า อ.สังคม หนองคาย	58
4. ค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษโรงเรียน ตชด.บ้านห้วยเป้า อ.ปากชม จ.เลย	68
5. การติวโอเน็ตชั้น ป.6 กลุ่มโรงเรียน ต.โพธิ์ตาก จ.หนองคาย	70
6. การติวโอเน็ต ป.6 กลุ่มโรงเรียน ตชด. อ.ปากชม จ.เลย	52
7. การติวโอเน็ต ม.3 โรงเรียนบ้านเค็ดอโต้ อ.เมือง หนองคาย	53
8. การติวโอเน็ต ม.3 กลุ่มโรงเรียน ต.หายโศก อ.บ้านผือ อุดรธานี	65
9. ประกวดเรียงความภาษาอังกฤษ โรงเรียนทุ่งฝนวิทยาคาร อุดรธานี	9





ถ่ายภาพภาษาอังกฤษโรงเรียนบ้านวังแฉ่ อ.นาโยง อุดรธานี



ถ่ายภาพภาษาอังกฤษโรงเรียนบ้านโสกกกล้า อ.สังคม หนองคาย



ติวโอเน็ต ม.3 กลุ่มโรงเรียน ต.หายโศก อ.บ้านผือ อุดรธานี





โครงการลำดับที่ 6 โครงการปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม

ตามที่ได้กล่าวไว้ในโครงการพัฒนาครูปฐมวัยข้างต้นนี้ ในการอธิบายว่าทำไมจึงมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม ก็ต้องบอกถึงการเกิดขึ้นของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในประเทศไทยเสียก่อน ในสมัยก่อนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หรือ ศพด. ได้มีการจัดตั้งขึ้นภายใต้หลายสังกัด เช่น กรมการพัฒนาชุมชน กรมการศาสนา ต่อมาปี พ.ศ. 2545 ได้มีการถ่ายโอน ศพด. ต่างๆ ให้ไปอยู่ภายใต้สังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้แก่ เทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) ดังนั้น ศพด.ต่างๆ ในปัจจุบัน ถ้าจะแยกตามสภาพของสิ่งปลูกสร้าง ก็จะแยกได้ดังนี้ ก) ศพด.ที่เกิดก่อนการโอนย้าย ซึ่งส่วนใหญ่ก่อตั้งมานานมาก ข) ศพด.ที่ก่อสร้างใหม่ อาคารก่อสร้างหลังใหม่ตามแบบแปลนมาตรฐาน



ก่อนปรับปรุงเมื่อ ส.ค.2558



ก่อนปรับปรุง

ตามสภาพของ ศพด. ทั้ง 2 แห่งด้านบนนี้ อยู่ภายใต้สังกัดของกรมการศาสนามาก่อน ก่อตั้งมานานกว่า 40 ปีและทางครูหัวหน้าศพด. แจ้งว่า ทาง อบต. ยังไม่มีงบประมาณในการปรับปรุงหรือก่อสร้าง ศพด. แห่งใหม่ทดแทน แต่สภาพที่เห็นเต็มตามันคือเด็ก ๆ ต้องแออัดกันอยู่ข้างใน ที่เรียน-ที่กิน-ที่เล่น-ที่นอน ที่เดียวกันทั้งหมด อากาศก็ไม่ถ่ายเทและร้อนอบอ้าว นี่คือเหตุผลเดียวที่มูลนิธิฯของเราได้ริเริ่มโครงการนี้และยังคงดำเนินการต่อไป トラバเท่าที่ ศพด.ที่ทรุดโทรมเหล่านี้ยังมีอยู่ในประเทศไทย ปัจจุบัน มูลนิธิฯ ได้ทำการปรับปรุง ศพด. ทั้ง 2 แห่งนี้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว

เงื่อนไขสำคัญของโครงการนี้ คือ มูลนิธิฯ จะเป็นผู้รับผิดชอบงบประมาณค่าวัสดุอุปกรณ์สำหรับงานปรับปรุงและก่อสร้างทั้งหมด ตามการออกแบบที่ได้ปรึกษาหารือและเห็นชอบร่วมกันกับหน่วยงานต้นสังกัดและกรรมการหมู่บ้าน โดยที่ทางต้นสังกัด กรรมการหมู่บ้าน และคณะครูของ ศพด. จะต้องรับผิดชอบหาช่างและแรงงานจากพ่อแม่ผู้ปกครองและชุมชน มาเป็นแรงงานอาสาสมัครในการดำเนินงานทั้งหมดจนแล้วเสร็จสมบูรณ์ ก่อนการส่งมอบให้เป็นสมบัติประโยชน์ของหมู่บ้านต่อไป

ปี พ.ศ. 2561 ในการฝึกอบรมครูปฐมวัย มูลนิธิฯ ได้ให้ ศพด. ต่างๆ ที่เข้าร่วมการฝึกอบรมนำเสนอสภาพของ ศพด. ของตนเองที่ต้องการปรับปรุง หลังการพิจารณาแล้ว มี ศพด. ที่เห็นสมควรช่วยเหลือปรับปรุงเร่งด่วน จำนวน 4 ศูนย์ ได้แก่

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวนเด็ก	สภาพที่ต้องปรับปรุง
ศพด.บ้านหนองแก้ว อ.รัตนวาปี หนองคาย	58	สนามเด็กเล่นและโครงหลังคาอะลูมิเนียม
ศพด.บ้านโนนสวรรค์ อ.รัตนวาปี หนองคาย	45	ยกระดับพื้นภายในอาคาร (น้ำท่วม) และห้องน้ำใหม่
ศพด.บ้านโนนภูทอง อ.รัตนวาปี หนองคาย	35	ห้องน้ำใหม่และพื้นที่บริเวณโดยรอบ
ศพด.วัดศิริมงคลชัยราม อ.รัตนวาปี หนองคาย	25	ปรับปรุงห้องน้ำและพื้นที่บริเวณโดยรอบ

งบประมาณทั้งหมดในการปรับปรุง ศพด. ทั้ง 4 แห่งได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิเมตตาธรรมเพื่อเด็กยากไร้ โดยคุณแม่วิมลรัตน์และคุณเลิศลักษณ์ ลีบุตรพงษ์ มูลนิธิฯ ขอขอบพระคุณในเมตตาจิตของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย



ภายใต้เงื่อนไขของแรงงานอาสาสมัคร นอกเหนือจากอาคารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ปรับปรุงใหม่ สวยงามและปลอดภัยในการใช้งานสำหรับเด็กเล็กแล้ว ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นพร้อมกัน นั่นคือความสมัครสมานสามัคคีและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันของชาวบ้านในกิจกรรมอันเป็นประโยชน์ร่วมกัน มูลนิธิฯ ขออนุโมทนาสาธุในบุญประโยชน์ที่เกิดกับเด็ก ๆ มา ณ ที่นี้ด้วยครับ

ก่อนการปรับปรุง

หลังการปรับปรุง





โครงการลำดับที่ 7 โครงการมอบเสื้อผ้าให้กับเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก

เสื้อผ้าและสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ในครัวเรือน ที่ผู้มีจิตเมตตาทุกท่านได้ส่งมอบมาให้ เป็นระยะๆ นั้น มูลนิธิฯ ได้คัดแยกและจัดสรรไว้สำหรับนำไปมอบให้กับเด็กและครอบครัวที่ยากลำบากตามวาระของกิจกรรมต่างๆ นับตั้งแต่การไปเยี่ยมบ้านและครอบครัวของเด็กตามหมู่บ้านต่างๆ กิจกรรมวันเด็กและวันสำคัญต่างๆ ในโรงเรียน กิจกรรมค่ายพัฒนาทักษะชีวิต กิจกรรมค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษ การประชุมพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย การฝึกอบรมหญิงตั้งครรภ์และแม่่มือใหม่ รวมทั้งการฝึกอบรมครูปฐมวัย ทั้งหมดนี้ เสื้อผ้าตุ๊กตา ของเล่นและสิ่งของต่างๆ สามารถนำไปมอบเป็นของขวัญของรางวัลให้กับเด็ก ๆ และครอบครัวได้ในทุกกิจกรรม สร้างรอยยิ้มและความสุขให้กับเด็ก ๆ ได้เป็นอย่างดี ดังภาพที่นำมาแสดงให้เห็นนี้ ท่านสามารถส่งเสื้อผ้าและสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ มาให้กับมูลนิธิฯ ได้ตามที่อยู่นี้

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน

เลขที่ 104 หมู่ 5 ตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 43000

หรือสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ โทรศัพท์ 042 414880 และ 089 5399119

ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้ส่งมอบสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ มาให้กับเด็ก ๆ และครอบครัว

มูลนิธิฯ ขออนุโมทนาสาธุในจิตเมตตาของท่านมา ณ ที่นี้ด้วย





จำนวนผู้รับประโยชน์ของโครงการต่างๆ ในปี พ.ศ. 2561

โครงการ	ผู้รับประโยชน์โดยตรง	ผู้รับประโยชน์โดยอ้อม
1. โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก	238 เด็กของครอบครัว ที่ยากลำบาก	178* พ่อแม่ และผู้ปกครอง
2. โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย		
2.1 การฝึกอบรมหญิงตั้งครรภ์และแม่่มือใหม่	135 เด็กแรกคลอด	270 แม่และพ่อมือใหม่
2.2 การฝึกอบรมครูปฐมวัยและผู้ดูแลเด็ก	9,646 เด็กปฐมวัย	505 พ่อแม่และผู้ปกครอง
3. โครงการส่งเสริมโภชนาการและอาหารเข้าสำหรับนักเรียน	158 นักเรียน	316 พ่อแม่และผู้ปกครอง
4. โครงการฝึกอบรมพัฒนาทักษะชีวิต	115 เด็กและเยาวชน	10 ผู้ดูแลเด็กประจำ สถานสงเคราะห์
5. โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย	484 นักเรียน	26 ครูของโรงเรียน
6. โครงการปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม	163 เด็กปฐมวัย	20 ครูปฐมวัย
7. โครงการมอบเสื้อผ้าสำหรับครอบครัวที่ยากลำบาก	500 เด็กและสมาชิก ของครอบครัวที่ยากลำบาก	-
รวมผู้รับประโยชน์ทุกโครงการ	11,439 คน	1,325 คน

...รวมผู้รับประโยชน์ทั้งสิ้น 12,764 คน...

*จำนวนของผู้รับประโยชน์โดยอ้อมน้อยกว่าจำนวนของเด็กเพราะส่วนหนึ่งของเด็กเป็นเด็กอยู่ในสถานสงเคราะห์ ไม่มีพ่อแม่หรือผู้ปกครองที่เลี้ยงดูประจำอยู่ที่บ้าน





สรุปรายงานด้านการเงิน พ.ศ. 2561

รายรับ

ที่มา	บาท
1. เงินบริจาคจากผู้มีจิตเมตตาทั่วไป	704,604.66
2. เงินบริจาคจากกล่องรับบริจาค	8,810.00
รวมเงินบริจาค	713,414.66

รายจ่าย

ประเภทของรายจ่าย	บาท
1. ค่าบริหารจัดการสำนักงาน	256,003.99
2. ค่ารายจ่ายโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน (สรุปรายการจ่ายของแต่ละโครงการในตารางด้านล่างนี้)	650,504.00
รวมค่าใช้จ่าย	906,507.99

ตารางสรุปรายจ่ายเพื่อโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2561

โครงการ	รายจ่ายของโครงการ (บาท)
1. โครงการช่วยเหลือเด็กและครอบครัวที่ยากลำบาก	170,073.00
2. โครงการพัฒนาเด็กปฐมวัย	214,972.00
3. โครงการส่งเสริมโภชนาการและอาหารเข้าสำหรับนักเรียน	50,000.00
4. โครงการฝึกอบรมพัฒนาทักษะชีวิต	44,885.00
5. โครงการครูอาสาสมัครเพื่อนักเรียนไทย	62,453.00
6. โครงการปรับปรุงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ทรุดโทรม	108,121.00
7. โครงการมอบเสื้อผ้าสำหรับครอบครัวที่ยากลำบาก	-*
รวมทั้งสิ้น	650,504.00

* เป็นการบริจาคเสื้อผ้า ตุ๊กตาของเล่นและข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ จากผู้มีจิตเมตตาทั่วไป

รับรองโดย นายพิทยา สุขเฉลิมชัย

ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตทะเบียนเลขที่ 6631



คณะกรรมการและที่ปรึกษาของมูลนิธิฯ



นายเนรมิต วิเชียรเครือ
ประธานกรรมการ
ผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือ
นักสังคมสงเคราะห์
(พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก)
กระทรวงยุติธรรม



นางจามรี สุวรรณราช
ที่ปรึกษามูลนิธิด้านการศึกษา
ครูชำนาญการ
โรงเรียนบ้านแดงใหญ่
(ราษฎร์คุรุวิทยาการ)
จ.ขอนแก่น



นางปิยะวดี ไทยชาติ
รองประธานกรรมการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1



นางอัญชลีส์ กุมลวิสัย
กรรมการและเหรียญก
กรรมการผู้จัดการ
บริษัท เมธิสโปรดักชั่นแนล จำกัด



นางสาววนิดา พุ่มธรรมรัตน์
กรรมการ
ผู้ประกอบการร้าน
Balcony Coffee and Bakery



นางสาวระวีวรรณ ศรีนิล
กรรมการและเลขานุการ
กรรมการผู้จัดการ
บริษัท อัลไลแอนซ์ เทรดแอนด์
คอนซัลท์ จำกัด



บทส่งท้าย: เด็กดีเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาด ชาติเจริญ*...

*คำขวัญวันเด็กปี พ.ศ. 2516

ประเทศไทยเราจะกำหนดหน้าเจริญรุ่งเรืองไปได้อย่างไรนั้น มีปัจจัยหลายอย่างเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน นับตั้งแต่ระดับการบริหารจัดการประเทศ ไล่เรื่อยมาจนถึงระดับชุมชนระดับชาวบ้านร้านค้า ยังไม่รวมปัจจัยอื่นๆ ภายนอกประเทศ พูดอย่างนี้ ฟังดูอาจจะเข้าใจยากว่า มันเกี่ยวข้องและมีผลลัพธ์และผลกระทบที่สุດอย่างไร... เปรียบประเทศไทยเป็นครอบครัวของเรา เสาหลักหัวหน้าครอบครัว ได้แก่ ผู้นำประเทศ ส่วนสมาชิกในครอบครัว ได้แก่ ประชาชนคนไทยทุกคน ครอบครัวใด ก็ตาม ต่างจำเป็นต้องทำหน้าที่สร้าง “ครอบครัวที่ดี และมีความสุข” หรืออาจจะเรียกว่าคุณภาพชีวิตที่ดีก็ได้ นี่คือนผลลัพธ์ที่ทุกคนต้องการ การจะสร้างให้ครอบครัวของเราให้เป็นครอบครัวที่ดีและมีความสุขนั้น ทุกท่านคงทราบดีในระดับหนึ่งแล้วว่าจะต้องทำอะไร ส่วนจะทำได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับความอดทน ความมุ่งมั่นและพยายามในการทำมาหาเลี้ยงชีพสุจริตและการสั่งสอนลูกๆ ให้เป็นเด็กดีเป็นคนดีของสังคม และมีคำถามที่มากไปกว่านั้น ครอบครัวของเราจะเป็นครอบครัวที่ดีมีความสุข และส่งต่อความสุขนี้ไปสู่รุ่นลูกรุ่นหลานได้อย่างไร



ประเทศไทยของเราก็เช่นเดียวกันกับครอบครัว หากหัวหน้าครอบครัวและสมาชิกในครอบครัวอยู่ดีมีสุข ประเทศไทยเราก็อยู่ดีมีสุข ในทางตรงกันข้าม หากครอบครัวประสบปัญหา ลูกหลานไม่ได้รับการเลี้ยงดูที่ดี โตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่ไม่ดี สร้างแต่ปัญหาให้กับครอบครัว ประเทศไทยก็ไม่แตกต่างกันที่จะต้องประสบกับปัญหามากมายหลายประการ ซึ่งทั้งหมดจะส่งผลถึงการพัฒนาประเทศและในทางกลับกัน ก็จะส่งผลกลับมาถึงคุณภาพชีวิตของคนในประเทศไทยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นเดียวกัน

ดังนั้น เจอนไขสำคัญในการสร้างความสุขให้กับครอบครัว คือการเลี้ยงลูกให้เจริญเติบโตเป็นเด็กดี ส่วนคำถามที่ว่าใครเป็นคนเลี้ยงและจะเลี้ยงอย่างไรให้ลูกเป็นเด็กดี คำถามนี้ท่านต้องหาคำตอบด้วยตัวของท่านเอง เพราะลูกของเรา หากเราไม่เลี้ยงให้เป็นลูกที่ดี นั้นหมายความว่า เราก็คงไม่ได้ทำหน้าที่ความเป็นพ่อเป็นแม่ที่ดี แล้วอย่างนี้จะป็นเด็กดี ที่เป็นศรีแก่ชาติ จะเป็นเด็กฉลาด ที่พาชาติเจริญได้อย่างไร ฝากให้คิด...

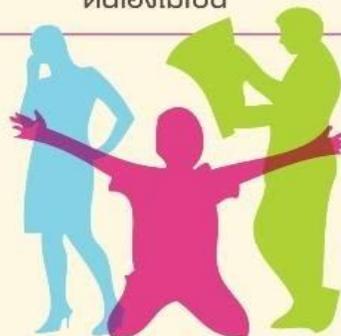


พ่อแม่รังแกฉัน

(บทที่ ๑๔ ประการของบิดามารดา โดย ว.วชิรเมธี)



- 1. รักลูกมากเกินไป**
ผลคือ เกิดภาวะรักจนหลง ลูกของตนถูกทุกอย่าง
- 2. ตามใจลูกมากเกินไป**
ผลคือ ลูกกลายเป็น “ลูกบึงเกิดดกกล้า” ที่พ่อแม่ต้องยอมเขาทุกอย่าง
- 3. ไม่กล้าห้ามปรามสั่งสอน**
เมื่อลูกทำผิด ผลคือ ลูกสูญเสียสามัญสำนึก แยกแยะถูกผิดชั่วไม่เป็นที่
- 4. ให้เงินลูก**
เพียงอย่างเดียว
ผลคือ ลูกไม่รู้จักคุณค่าของเงิน ไม่เห็นคุณค่าของผู้ที่หาและให้เงิน
- 5. ไม่ยอมให้ลูกเรียนรู้**
ที่จะพึ่งตนเอง
ผลคือ เมื่อโตขึ้นกลายเป็นลูกแพะ ทำอะไรด้วยตนเองไม่เป็น
- 6. ไม่ยอมส่งเสริมให้ลูก**
ได้รับการศึกษาที่ดี
ผลคือ ลูกเติบโตแต่ตัว แต่มีสติปัญญาที่ต่ำต้อยขาดทักษะ
- 7. ทำแต่งงานสังคม**
สงเคราะห์นอกบ้าน
ผลคือ แม่จะกลายเป็นนักสังคมแต่กลับเป็นพ่อแม่ที่ล้มเหลวในบ้าน และลูกกลายเป็นเด็กที่ขาดความรัก
- 8. ไม่รู้จักสร้างสภาพแวดล้อม**
ให้ลูกเป็นคนรักการอ่าน การเขียน การเรียนรู้ การเดินทาง ปลอ่ยให้เขาศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเอง ผลคือ ลูกกลายเป็นคนหูตาคับแคบขาดความรู้รอบตัว
- 9. ไม่รู้จักยกย่อง**
ชมเชยลูก ผลคือ ลูกกลายเป็นคนใจคอคับแคบ ยกย่องชมเชยใครไม่เป็น
- 10. ไม่รู้จักสอนให้รู้จัก**
บาปบุญคุณโทษ
ผลคือ เมื่อโตขึ้น ลูกพร้อมจากพ่อแม่ไป ไม่รู้จักความกตัญญูกตเวทิตะ
- 11. ไม่สอนให้ลูกรู้จัก**
การเป็นผู้ให้
ผลคือ เมื่อโตขึ้นเขาจึงกลายเป็นคนเห็นแก่ตัว จนมองไม่เห็นหัวคนอื่น
- 12. ไม่ยอมให้ลูกรู้จัก**
ตัดสินใจด้วยตนเอง
ผลคือ ลูกกลายเป็นคนขาดความเชื่อมั่นในตนเอง
- 13. ไม่สอนให้ลูกรู้จัก**
สมบัติของผู้ดี ผลคือ ลูกกลายเป็นคนหยาบกระด้างทั้งกายใจ
- 14. ไม่แนะนำให้ลูกรู้จัก**
คบเพื่อนที่เป็นกัลยาณมิตร
ผลคือ รอบกายของเขาจึงมีแต่บาปมิตรคอยหลอกล่อให้ทำความเลวทรามต่ำช้า





กระทรวงการคลังได้ประกาศให้มูลนิธิฯ เป็นองค์การหรือสถานสาธารณกุศลลำดับที่ 940 ตามประกาศกระทรวงการคลังว่าด้วยภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉบับที่ 677

การบริจาคช่วยเหลือกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนของมูลนิธิฯ สามารถนำไปลดหย่อนภาษีได้

ร่วมบริจาคสมทบทุนการดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือเด็กและเยาวชน

บริจาคผ่านธนาคารเข้าบัญชีออมทรัพย์

ชื่อบัญชี	มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน
ธนาคาร	ธนาคารกรุงไทย
สาขา	สาขาศูนย์ราชการจังหวัดหนองคาย
บัญชีเลขที่	982-8-58723-8

การรับใบเสร็จรับเงิน

กรุณาส่งสำเนาใบฝาก พร้อมชื่อ-สกุล ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์มายังมูลนิธิฯ เพื่อจะได้จัดส่งใบเสร็จรับเงินให้ท่านต่อไป

สำนักงานเลขที่ 104 หมู่ 5 ตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย 43000

โทรศัพท์ 042 414880, 089 5399119 Email : fcyd2014@gmail.com

มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (มกพด.) ขอขอบคุณท่านที่ได้ให้การสนับสนุนมูลนิธิฯ ในการดำเนินโครงการและกิจกรรมต่างๆ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ด้วยการสนับสนุนนี้ เด็กและครอบครัวที่ด้อยโอกาสจะได้รับการช่วยเหลือและได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น ซึ่งก็เป็นรากฐานประการหนึ่งในการนำพาชีวิตไปสู่อนาคตที่ดี



มูลนิธิกัลยาณมิตรเพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชน (มกพด.)

สำนักงานเลขที่ 104 หมู่ 5 ตำบลหาดคำ อำเภอเมือง จ.หนองคาย 43000

โทรศัพท์ 089 5399119, 042 414881 โทรสาร 042 414880

<http://www.fellowship-thaichild.org/>

<https://www.facebook.com/fellowshipthaichild/>

